

Dragă tată

Scrisoarea care urmează – prezentată într-o formă prescurtată – a fost scrisă de o fată de 16 ani și adresată tatălui ei la câteva săptămâni după ce el a părăsit pe mama ei, pe fratele ei și pe ea, din cauza unei alte femei.

Dragă tată

Este deja târziu și eu stau în patul meu, ca să-ți scriu. Cât de des am dorit în ultimele săptămâni să vorbesc cu tine! Dar nu am găsit nicio ocazie să fiu singură numai cu tine.

Încă nu pot să concep, că tu acum ești cu altcineva și că tu și mama probabil nu veți mai fi împreună. Îmi vine foarte greu să accept aceasta, în mod deosebit când mă gândesc, că probabil tu nu vei mai veni niciodată acasă și să fi pentru mine și fratele meu acel tată, cum ai fost întotdeauna.

Dar doresc, ca tu să înțelegi cel puțin, ce se petrece în viața noastră a tuturor. Să nu gândești, că mama m-a constrâns să-ți scriu! Nu, ea nu a făcut aceasta. Ea nici nu știe, că îți scriu. Doresc numai să-ți fac cunoscut gândurile mele, care mă frământă.

Tată, îmi imaginez, că familia noastră ar fi un autoturism, unul frumos, cu care am călătorit mult timp împreună. Privit din afară arăta foarte frumos, nicio zgârietură, nicio pată de rugină, și înlăuntrul lui erau multe lucruri frumoase. Dar cu timpul au apărut probleme.

Motorul scoate fum gros, roțile se clatină, învelitorile scaunelor sunt rupte; autoturismul este greu de condus și mersul este cu adevărat obositor din cauza zguduirilor și scrârșăitului. Dar ști tu ceva, tată? El este încă un autoturism excelent – sau cel puțin ar putea să fie. Cu puțină cheltuială ar putea să mai meargă mulți, mulți ani.

Fratele meu și cu mine am stat totdeauna pe banca din spate, și tu cu mama în față. Noi ne-am simțit totdeauna siguri, când tu conduceai și mama stătea lângă tine.

Dar în ultima lună, când ne-ai părăsit, a trebuit mama să treacă la volan. Era noapte, și era, ca și cum deodată un autoturism venea în viteză mare asupra noastră. Mama a încercat să se dea în lături, dar celălalt autoturism a intrat în noi. A avut loc un accident îngrozitor.

Dar ce era mai îngrozitor în aceasta, tată, era că tu conduceai autoturismul celălalt și că lângă tine mai stătea cineva – aceea, cealaltă femeie.

Da, a fost un accident grav. Noi toți suntem grav răniți. Dar ce este cu tine? Noi încă nu știm nimic despre tine. Ai fost și tu rănit? Ai nevoie de ajutor, tată?

În noaptea aceea m-am întrebat deseori, dacă noi vom supraviețui. Mama are cele mai grave leziuni și nu poate să se refacă. Bruno era sub șoc. Lui îi merge încă rău și nu vrea să vorbească cu nimeni.

Și eu aveam dureri așa de mari, că nu puteam să ajut nici pe mama, și nici pe Bruno. Medicul a spus, că eu am nevoie de un tratament deosebit, ca să mă refac. Dar, tată, în loc de tratament aș vrea mai bine ca tu să mă ajuți.

Durerea este așa de mare! Tată, ne lipsești foarte mult! În fiecare zi ne întrebăm, dacă tu nu cumva te vei ridica și vei veni să ne vezi. Și cu fiecare zi nu vii. Tată, mă tem, că totul este în zadar, dar inima mi-ar crăpa de bucurie, dacă mi-aș putea deschide ochii și aș vedea, cum tu intri în camera mea.

Seara, când totul este liniștit, stăm împreună, și vorbim despre tine, și cu câtă plăcere am călătorit împreună cu tine, și cât de mult ne dorim cu toții, ca tu să fi iarăși cu noi.

Tată, îți merge bine? Ai dureri, de la accident? Ai nevoie de noi, așa cum avem noi nevoie de tine?

Dacă ai nevoie de mine, eu sunt aici și te iubesc.

Fiica ta, Ștefi.

Scrisoarea a fost trimisă. Câteva zile după aceea, Ștefi a coborât treptele să vină la micul dejun. Și acolo tata și mama ședeau la masă ținându-se de mână, cu lacrimi în ochi! El venise înapoi...

Fraților, satana duce o luptă crudă împotriva noastră. Domnul să dăruiască fiecărui frate, să rămână în temere de Dumnezeu și bărbat credincios, soț și tată, și nu numai să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, ci și să-l împlinească. Și voi surorilor, ajutați pe soții voștri, să fie oameni ai lui Dumnezeu!